

væggrund til at være med i Kvindebevægelsen: Taknemlighed.

Dennes Forkæmpere har stridt den haarde Strid, og vi høster Frugterne ogsaa for vort Arbejde for Guds Rige. Viser vi den Taknemlighed? Støtter vi dens Arbejde nu?

Forf. nævner *Florence Nightingale*. Hendes modige Banebryderarbejde skylder vi bl. a. de mange uddannede Sygeplejersker, vi i dette Øjeblik har ude paa Missionsmarken. Og tænk, hvor hun blev beskyldt for Ukvindelighed m. m.

Og Englands første kvindelige Læge, Fru *Garett Anderson*. Skylder Missionen ikke hende noget? For Aar tilbage mente man, at nogle faa middelmaadige Kundskaber i Lægekunst var nok for den kvindelige Missionær, for hvorledes kunde man betro en Kvinde en fuldtuddannet Læges ansvarsfulde Gerning? Fru Anderson havde Mod til at kæmpe Sagen igennem. Hvorledes takker vi hende? *Er Utaknemlighed en særlig kristelig Dyd?*

For kort Tid siden saa vi, ved den almindelige Racekongres følgende sørgelige, men meget lærerige Syn: en *Navn-Hindu*, en Ven af Kvindestemmeretten, tale meget varmt for Afskaffelsen af Barneægteskaberne; en *Navn-Muhamedaner* tale lige saa varmt for Afskaffelsen af Kvinders Indespærring som stridende baade mod Guds og Naturens Lov; og en *Navn-Kristen*, en Modstander af Kvinders Stemmeret søge at fastslaa, at ethvert Land havde Ret til at beholde sine egne Skikke, saasom Barneægteskab o. s. v. og fordømme enhver Indskrænkning i saa Henseende.

Forf. viser dernæst, hvorledes Kvinde-spørgsmaalet er det samme i Evropa som i Indien, og at det er i højeste Grad paa sin Plads, at alle der elsker Hedningemissionen tillige med Varme og Kærlighed slutter sig til Arbejdet for Kvinders Stemmeret. —

* * *

Mens Lederne i vort danske Missionsarbejde baade ydre og indre Mission, selv om ogsaa en enkelt af dem virkelig sympathiserer med K. K. F.s Arbejde, er yderst forsigtige med enten i Tale, Skrift eller ved at blive Medlem at vise denne Sympathi, er en af C. M. S.s (det engelske Kirkemissions-selskab) mange Viceformænd, *Biskoppen af Lincoln*, Formand for den engelske kristelige Kvindevalgrets-Forening, som har udgivet Doktor Hansons lille Skrift.

Men savner vi Lederne, maa vi jo paa den anden Side sige, at saa godt som hvert eneste af K. K. F.s Medlemmer tillige er Venner af Hedningemissionen, flere af os endda meget varme Venner.

Naar vi, som det er Tilfældet med mange af os, ved Misforstaaelse og Uvilje fra troende Venners Side, maa lide for vort Arbejde for Kvindesagen og Kvindestemmeret, lad os da føle, at vi ogsaa gennem dette tjener Herrens Sag.

Vi er med til at borttage den Anstødssten, at vi praler af, at Kristendommen har hævet Kvinden, samtidig med at vi i Kristendommens Navn trykker hende ned. Vi kan sige til den oven omtalte „oplyste Hindu“, se her er en Kreds af Mænd og Kvinder, der elsker Missionen, der ynkes over den mis-